

Moje soukromí! Nekoukat, nešťouchat!

Ztráta soukromí

Ahoj jmenuji se Stella a je mi 16 let. Chtěla bych vám popsat, co se mi stalo, popřípadě vás varovat, aby se vám to také nestalo. Začalo to tím, že jsem si ve 14 letech založila Facebook, teď už vím, že to byla chyba. Zadala jsem tam všechny své údaje jako například adresu, telefonní číslo a datum narození.

Poté jsem si přidala všechny své kamarádky a kamarády. Jednou se mi stalo, že si mně chtěl přidat člověk, kterého jsem neznal. Říkala jsem si: „Tak si ho přidám, vždyť o nic nejde!“ Později jsem se dozvěděla, že přidávat lidi, které neznáte, je chyba, ale to už předbívám. Začali jsme si psát a všechno bylo v pořádku. Potom už nebylo, napsal mi, jestli se nechci sejít. Já blbá napsala, že jo. On mi potom napsal, že dojde k nám, a tak jsem souhlasila.

Jakmile došel k nám, vypadal úplně jinak, než jakou měl profilovou fotku na Facebooku. Zděsila jsem se, ale neměla jsem kam utéct, přece jenom byl u nás v bytě. Měla jsem hrozný strach. Chtěla jsem zavolat mámě, a tak jsem vytáhla telefon. Z ničeho nic mi ho sebral, hodil ho na zem a rozšlapal. Strnula jsem hrůzou a bála se, co bude dál.

Přibližoval se ke mně a já nevěděla, co mám dělat. Pořád se ke mně přibližoval a mně napadlo jenom jedno, kopnout ho a utíkat. Tak jsem to udělala a potom jsem utekla a zamkla se v koupelně. On pořád nechtěl odejít. Já už nevěděla, co mám dělat. V koupelně jsme měli všechny prášky. Mě nenapadlo nic jiného, než se předávkovat. Tak jsem to udělala.

Pamatuju si, že jsem se probrala až v nemocnici. Byla u mě mamka s tatškou a ptali se mě, proč jsem to udělala. Já jsem se jich zeptala, jestli u nás někoho nenašli. Řekli, že ano a že už všechno řeší policie. Ptali se: „Kdo to byl? A co tam dělal?“ Tak jsem jim to všechno řekla.

Pak jsme se ještě viděli u soudu a já se hrozně bála. Poslali ho na 6 let do vězení a mně se hrozně ulevilo. Od té doby nevěřím internetu. Hrozně rychle se šíří informace a je to docela děsivé, když víte, že někdo si vás chce přidat a vy to přijmete, on toho může hodně využít. A proto jsem si od té doby zrušila všechny sociální sítě. A díky tomu jsem zjistila, kdo je pravý kamarád nebo kamarádka. Zjistila jsem, že hrozně moc mých „kamarádů“ mě jenom využívali a přitom mě za zády pomlouvali. Chtěla bych, abyste se zamysleli, kdo je váš opravdový kamarád. Většinou jich není moc, ale stačí i jeden, který vám úplně změní život. Ten pocit stojí za to. Já takovou kamarádku mám, jmenuje se Lenka a já ji zbožňuju. Sice od sebe bydlíme daleko, ale to nevadí. Měla bych se vrátit k tomu, co jsem chtěla. Už nikdy ten čas nemůžu vrátit zpátky. Už nikdy nebudu věřit sociálním sítím. Chci, abyste si nejdřív rozmysleli, jaké informace o sobě dáváte na internet, kde to může vidět úplně kdokoliv. Byla

to obrovská chyba, co jsem udělala, ale chybami se přece člověk učí. Proto píšu toto, abyste se vy poučili z mých chyb.

Doufám, že jste se z mého příběhu trošku poučili a snad se vám nic podobného nestane. Užívejte si dětství, protože není navždy! Asi už bych to mohla ukončit, protože je to hodně dlouhé. Takže na shledanou, snad se ještě někdy setkáme. S láskou vaše Stella.

Kateřina Bučková' 14 let základní škola Zlín.